

lighed til at indfalde et noget større Antal end det i den provisoriske Lov bestemte, og dette kunde anvendes til Afløsning af dem, som nu holdes længere til Tjeneste end den lovbestemte Tid, hvorved deres Frihed jo indskrænkes. Jeg mener derfor, at den Fordeel, som der opnaaes ved § 1, muligt kan opveie de Ulemper, som ellers kunde tale mod den. Med Hensyn til det Spørgsmaal, der er reist om, hvorledes Aaret skal være at beregne for de Personer, der ere i det Tilfælde, at de skulle have et Aars Godtgjørelse, om nemlig i Begyndelsen af deres Tjeneste eller senere, skal jeg tillade mig derom ikke at yttre mig, deels fordi jeg ikke kan være ganske inde i disse Forhold, og deels ogsaa fordi det forekommer mig, at det egentlig ligger udenfor den nærværende Sag, da Lovforslaget ikke indeholder nogen Bestemmelse derom, og det er Noget, som hidtil har været overladt til Administrationen.

v. Støcken: Forsaavidt den ærede 4de Landsthingsmand for 10de Kreds (Lüttichau) endte sit Foredrag med at udtale, at de Frivillige nu vare i en passende og hæderlig Stilling ansatte i Armeen, maa jeg bemærke, at der dog vist er flere Exempler — idetmindste kjender jeg enkelte — paa, at navnlig unge Studerende, der med Begeistring indtraadte i Armeen, nu ere vendte tilbage til deres Studeringer, og det vilde dog, forekommer det mig, ikke være ønskeligt, men beklageligt, om de nu atter, for at gjenngaare Recrutskolen, paany skulde udrydes fra deres Studeringer, uden at jeg seer nogen væsentlig Nytte deraf.

Kierkegaard: Jeg kan ikke med den ærede Ordfører ansee det for at være denne Sag og Discussionen derom saa aldeles uvedkommende, det Spørgsmaal, som den ærede 4de Landsthingsmand for 10de Kreds (Lüttichau) her har sat i Bevægelse med Hensyn syn til de Frivillige. Og jeg skal derfor i den Anledning udbede mig Tilladelse til at yttre et Par Ord. Det er langt fra, at det har undgaaet idetmindste mig, ligesom det Dieblit den ærede Landsthingsmand reiste sig og berørte denne Gjenstand, at han omtalte de Frivillige med en særdeles Høitagtelse og Velvillie, saa at man vel har Grund til at anvende paa den Lovtale, han holdt over dem, det berømte

Ord hos de Gamle, at det er en særdeles Fornøielse at høre sig hædret af en hædret Mand. Men det forekommer mig dog, at han, hvad Sagen selv, og navnlig hvad Diemedet angaaer med den Bestemmelse, som i sin Tid her blev vedtagen og derefter ophøiet til Lov om en Begunstigelse for disse Frivillige, ikke seer Forholdet ganske rigtigt. Dengang var det nemlig, — saavidt jeg veed, og jeg troer idetmindste med Hensyn til dette Thing bestemt at vide, hvorledes Stemningen dengang var, — ikke ubetinget Hensigten at opveie, — jeg kunde fristes til at sige at betale, — den bestemte Præstation, der var ydet, den bestemte Nytte, disse Frivillige havde bragt Fædrelandet. Men det var Hensigten at paaskjønne det Sindelag, som havde aabenbaret sig deri, at de i en snever Vending, da Landet trængte til dem og Kongens Opfordring udgik til Folket, da strax og uden videre at bestinde sig havde været villige til at stille sig til Fædrelandets Tjeneste og til at udrette, hvad de formaade, den ene Lidet, den anden Meget. Og det er dette Synspunkt, jeg holder for, at man maa fastholde til det Alleryderste. Thi det er idetmindste efter min Overbeviisning godt og gavnligt, om det stadigt kunde være i Erindring her i vort Fædreland, naar vi engang igjen — Gud forbyde, at det skulde være snart, — skulde komme til at overraskes af Krig, fredelige som vi ere, og smaa som vi ere, — om det da altsaa kunde være bitterligt blandt det danske Folk, at det her paaskjønnes paa en ganske særegen Maade, naar Ungdommen frivilligen strømmer til Fanerne, skjøndt en heel Deel af den maaskee ikke er ganske vis paa at kunne gjøre just særdeles vigtig og betydelig Tjeneste, kun at alle ere enige i at stille sig med Liv og Blod til Fædrelandets Tjeneste i Fædrelandets Nød. Det er dette, som hiin Lov gaaer ud paa at paaskjønne, og som det forekommer mig, at den ærede Landsthingsmand ikke har taget tilbørligt Hensyn til, idet han fornemmelig lægger Vægt paa den Tjeneste, de Frivillige have gjort, medens jeg fornemmelig lægger Vægt paa deres Tilbud om at gjøre, hvad Tjeneste de kunde, og paa deres Villighed til at bringe de